

Ad § 19

Kirkeministeriet

Fra *kirkeministeren* er modtaget følgende skrivelse som svar på et af udvalget fremsendt skriftligt spørgsmål:

Kirkeministeriet. København, den 5. februar 1965.

I skrivelse af 1. februar 1965 har det ærede finansudvalg udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål vedrørende kirkeministeriets budget på forslaget til finanslov for finansåret 1965-66:

„Er der mulighed for af det på § 19.4.01.64. til istandsættelse af kirker budgetterede beløb at yde tilskud til anskaffelse af inventar, specielt orgler til kirker i mindre sogne? Hvis ikke, vil ministeren da overveje fremskaffelse af hjemmel til ydelse af sådanne tilskud?“

I denne anledning skal jeg meddele, at der af den under fornævnte finanslovkonto opførte rammebevilling til istandsættelse af kirker fortrinsvis ydes tilskud til hjælp til dækning af udgifter til mere omfattende restaureringer af landsbykirker, herunder også til istandsættelse og fornyelse af inventar i forbindelse hermed, idet man dog ved tilskudsbeløbenes beregning ifølge fast praksis bortser fra udgifter til istandsættelse og anskaffelse af orgler.

Denne praksis er først og fremmest begrundet i, at man med de beskedne midler, der står til rådighed til ydelse af tilskud til kirkerestaureringer, har anset det for rettest fortrinsvis at yde tilskud til sådanne arbejder, der tjener til kirkebygningernes bevarelse og forsyning med det nødvendigeste inventar, hvorimod man, da det ikke er foreskrevet, at der skal findes orgel i en kirke, og da anskaffelse af orgler i nogen grad har karakter af liebhaveri — alt efter som orglet ønskes dimensioneret alene for ledsagelse af salmesang eller tillige for udførelse af orgelkoncerter — har fundet det rimeligt, at udgiften hertil i sin helhed afholdes af den lokale kirkelige ligning. Det kan i denne forbindelse nævnes, at der er adgang til gennem henlæggelse af ligningsmidler at oparbejde en fond med henblik på anskaffelse af orgel. Ministeriet vil iøvrigt have det overladt til menighedsrådene selv at træffe bestemmelse om, hvorvidt et harmonium må anses for tilstrækkeligt til vedkommende kirkes behov.

Under henvisning til det foran anførte finder jeg således ikke, at der er anledning til at ændre den hidtil fulgte praksis, endsige til at træffe særlige lovgivningsforanstaltninger på dette område.

BODIL KOCH

/ Arne Truelsen,
fg.

Til finansudvalget.